

spodářského vztahu v §u 473 obč. zák. vytčeného, k pozemku jinému, aby totiž sloužily k prospěšnějšímu neb pohodlnějšímu zužitkování jeho, zákon čís. 77/22, jak řečeno, na jisto nemyslí.

Čís. 3900.

Kausální soud není oprávněn, by vybudoval rozsudek na znalostech odborného laického soudce.

(Rozh. ze dne 27. května 1924, Rv I 41/24.)

Žaloba zákazníka na banku z bankovních obchodů byla oběma nižšími soudy zamítnuta. Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Dovolání, opírajícímu se o dovolací důvody čís. 2 a 4 §u 503 c. ř. s., nelze upřít oprávněnosti. Nelze ovšem sdíleti dovolatelův názor, že předložené listiny úplně postačují, by věc po stránce právní mohla správně býti posouzena. Záležití základní omyl obou nižších soudů v tom, že se domnívají, že se v tomto sporu lze obejít bez slyšení znalců, ač jde o případ, který přímo volá po vysvětlení znalci (bankovníctví). Zdá se, že soud první stolice proto nepokládal za potřebí, slyšení znalce, poněvadž v senátě zasedal soudce laik. Aspoň tomu nasvědčuje poznámka v rozhodovacích důvodech jeho rozsudku, že, maje přisedícího soudce laika odborníka pro dotýčný odbor, sám mohl posouditi, že šlo o formální konto depotní a že bylo tak nazváno proto, aby se nezáleželo. Toť ovšem názor naprosto mylný. Soudce laik může sice informovati senát o technické stránce věci, o obchodních zvyklostech, a o jiných otázkách, vypadajících z rámce pravidelně předpokládaných znalostí a vědomostí soudcovských, ale nekontrolovatelná odborná znalost soudce laika nemůže nikdy nahraditi znalecký posudek, podrobený kontrole stran, v případech, kde jest třeba řešiti sporné otázky odbornické. K tomu přistupuje, že vysvětlivky a informace soudce laika nejsou zachycovány záznamy ve spisech, takže ani odvolací ani dovolací soud, jež rozhodují bez přisedícího soudce laika, nejsou s to, by přezkoumaly pravdivost a spolehlivost toho, co soudce laik vyložil nalézacímu senátu, a proto ani správnost úsudku, k němuž soud dospěl na základě příslušných výkladů. V tomto případě pak jde o takové sporné otázky, jež lze spolehlivě zodpovědět jen po předchozím slyšení znalců.

Čís. 3901.

Československý erár nemůže se domáhati zaplacení dluhu z dodací smlouvy, uzavřené s bývalým c. k. erárem, jemuž byl dluh již zaplacen.

(Rozh. ze dne 27. května 1924, Rv I 326/24.)